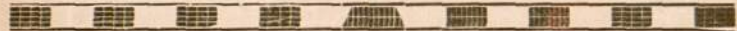

LEA

Laisvoji Lietuva

● **LIBERTY** ●

SKAITYKIT LAISVOJI LIETUVA

Metams: Urugvajuje \$ 2.50
 Argentinoje \$ 5.00
 Siaures Amerikoj \$ 2.— doleri
 Calle Rio de Janeiro 4001
 Cerro. — Montevideo

Cesna Radio

ADOLFAS CESNA

Radijo Technikas

Gamina radio aparatus ir taiso senus,
 rupestingai ir prieinamomis kainomis.
 parduota ir issimokėjimui.

☆

Calle SAN FRUCTUOSO 1827

Montevideo

LIBRERIA

ESAS

Geriausiu pasauliniu rasytoju knygos. —
 Ivairus popieriai: kartolinas, celofan ir
 kt. rasomieji žaitykai ir mokyklu reikme
 nys. — Atvirutes, albumai. Uzsakymus
 siunciam ir pastu. Priveza tranvijai:
 7, 9, 12 ir 61

☆

ARENAL GRANDE 2533

Tel.: 27253 Montevideo

Vienintelis Urugvajuje Lietuviu Mosaiku
 Ir Baldosu Fabrikas

-Du Draugai-

JULIAUS JAZAUSKO IR DIONISIO
 MILANO

Rastinė: calle BERNA 2347. Cerro
 Fabrikas: calle BULGARIA 4146. Cerro

Daromas visu rusiu, meniskos ir
 paprastos mosaikos bei baldorai
 Darbas garamuotas. Ekonomiskos kainos.
 Lietuviams Didelis Nuolaidos
PERSITIKRINKIT

KRAUTUVE-BARAS

VIKTORO KUCIAUSKO

Calle PRUSIA 1851, kampas Bogotā

Telefonas: 22 13 26

Villa del Cerro

Didelis pasirinkimas visu rusiu maisto
 produktu. — Vietos ir uzsienio gerimai.
 Kainos ekonomiskos. — Lietuviskas pa-
 tarnavimas ! Lietuviams nuolaidos.

Bruno Evolvucko ir Alizo Vetos

PIENINE — BAR ALMASENAS

☆

Calle BOGOTA 4151 Esq. BERNA

Telefonas: 22 11 94

Ivairus pieno ir kiti maisto produktai,
 vietos bei uzsienio gerimai.

Prano Totilo

Bar — Almacen

Calle PORTUGAL 3302. — Cerro

Visu rusiu maisto produktai
 Cerros lietuviai daugiausiai cia renkasi.

CINE SELECTO

Vienintelis lietuvio P. Zukelio kinas
 Urugvajuje

c. GRECIA 1105-07 Cerro

Tel.: 22 11 25

FILMOS:

Visuomet paskutinės laidos, menis-
 kiausios ir aukstos kokybės. Dau-
 gumos lietuviu ir kitatauciu gau-
 siai lankomas kino teatras.

Laisvoji Lietuva

Mēnisiis - Kultūros - Mekslo - M. no - Visuomenēs - Kovos - Zurnalas

M. (Año IV.) | Montevideo, Birželis - Junio 1948. | Nr. 6 (41)

REVISTA

"LITUANIA LIBRE"

EDITADO POR LA
ASOCIACION CULTURAL
URUGUAY - LITUANIA

Aprobada y reconocida por
la Ley del Gobierno Superior
de la Nación, con la
Personería Jurídica en el
año 1941

Organo oficial y propiedad
Intelectual de la misma.

Impreso en la
IMPRESA FORTALEZA
Redacción, Administración
e Imprenta

Río de Janeiro 4001
CERRO

Redactor Responsable:
JULIAN JAZAUSKAS
Berno 2347 CERRO
Administrador:

Antonio Stendelis

Leidzio
Urugvojaus Lietuviv
Kultūros Draugija.
Redaguoja Redakcinė
Komisija

Metinė Prenumerata:

Urugvajuje \$ 2.50
Argentinoj \$ 2 argen
J.A.V. ir Europon \$ 2
amerikoniški doleriai.

LITUANIA LIBRE
Río de Janeiro 4001
Cerro, Montevideo,
Rep. O. del Uruguay.

J. P. Martínez Bersetche.

DUELO NACIONAL LITUANO

(Junio 15 de 1940)

Lituania tiene que soportar otra ocupación rusa. Las inculpaciones y mentiras fraguadas por Molotov, días antes de esta fecha, desgraciada para la libertad de los países bálticos, fué lo que preparó y apresuró las ambiciones del Kremlin, culminando tales maniobras con el ultimátum soviético, concedido en estos términos:

1 — Enjuiciamiento inmediato del Ministro del Interior y del Director del Departamento de Seguridad Nacional.

2) Formación inmediata de un nuevo gobierno, que fuera aceptable a la Unión Soviética.

3 — Permitir inmediatamente el libre acceso de un número ilimitado de tropas soviéticas en Lituania.

Este monstruoso ultimátum, fué dado a conocer el día 14 de junio a las 23 horas y cuyo cumplimiento debía efectuarse el día 15 de junio a las 9 horas, pero en la madrugada del día 15 o sea antes del término del ultimátum ya las tropas rusas comenzaban invasión a Lituania, obligando al gobierno a abandonar el país antes que recibir los generales del ejército rojo, quienes pretendían legalizar con su firma las ambiciones bolcheviques.

Los ejércitos lituanos que resistieron fueron aniquilados, pues las fuerzas rojas más numerosas, muy bien pertrechadas y atacando a mansalva, ocuparon las más importantes ciudades con divisiones blindadas, tanques y aviones de bombardeo.

En la tarde del 15 de junio,

ya Lituania había perdido su libertad, estaba bajo el mando de la Legación Soviética en Kaunas.

Pretendían los Soviets justificar su ocupación, con mentiras, argumentando que Lituania había concertado pactos dirigidos contra ellos, en unión con los países bálticos, cosa ridícula pues la alianza de los Estados Bálticos nunca podía ser un peligro ante el gigantesco poderío ruso.

Hoy a 8 años de tal agresión, terminada la guerra y el peligro del argumento que utilizo para la ocupación el oso con piel de cordero, mantiene oprimida y sojuzgada a Lituania.

Por su liberación debemos luchar los demócratas del mundo.

J. P. Martínez Bersetche yra vienas iš žymesniųjų bei įtakingų urugvajiečių ir didelis pavergtos Lietuvos draugas, aktyvus ir nepailstamas kovotojas už jos laisvę.

Lietuvos Gedulo Dienos proga jis daug ir išsamiai rašė vietos spaudoje. Vieną jo rašinį, iš dienasio «El País» čia perspausdiname mūsų skaitytojams.

Pažymėtina, kad tik šio vyro pastangomis susikūrė «Alianza Uruguay — Lituania», kuri taip pat sekmingai dirba bolševikais pavergtos Lietuvos laisvei.

Redakcija.

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. RAŽVYDO
BIBLIOTEKA

KALBA pasakyta Dr. Pr. Šacikausko
— Lietuvos GEDULOS DIENOJE —
Urugvajuje.

Dr. Pranas Šacikauskas.

Brangūs broliai ir sesės lietuviai!

Šiandien, visame pasaulyje daug kalbama apie laisvę, dėlėi to, kad šimtai milijonų žmonių yra pavergti ir paskirti klaičiai pražučiai.

Apie laisvę kalba ne tik tie, kurie yra pavergti, bet ir tie, kurie yra laisvi. Kodėl taip yra? Kodėl šiandien laisvieji apie laisvę daugiau kalba negu pavergtieji?

Taip yra todėl, kad vergija šiandien plečiasi kaip koks baisus maras. Kas šiandien yra dar laisvas, nežino, ar jis dar tokiu bus rytoj.

Taigi štai kokiose nuotaikose, mes Urugvajaus lietuviai čia susirinkę prisimenam apie savo Tautą, kuri jau aštuoni metai kaip žengia skausminguoju Kalvarių keliu, nešdama savo sunkų ir neapsakomų kančių kryžių. Bet šituo kruvinu keliu Lietuva eina išdidi, kantri ir savimi pasitikinti, nes žino, jog šis kelias ją veda į laisvę.

Jau nekartą mūsų Tautai laisvė buvo išplėšta, tačiau ir smurtas ir spauda nepajėgė ir nepajėgė Lietuvos iškreipti iš laisvės kelio. Netekus laisvės mūsų Tauta pasirenka ne pražutin vedantį vergijos kelią, o Kalvarių kelią, per skausmus, kančias ir aukas, vedantį į laisvę. Ji šituo keliu žengdama dar niekad nepalūžo ir mes tikim, kad ji šiuo kartu nepalūž, bet ištvėrs.

Nudien mūsų Tauta gyvena daug sunkesnius laikus negu prieš 30 metų, kad ji gyvena. Dabar ji yra ne tik pavergta, bet ir fiziniai naikinama. Kaip niekad šiandien mūsų Tauta išblaskyta po platų pasaulį, joje stengiamasi panaikinti viskas tai kas tautiška ir žmoniška, o melagingoji komunistų propaganda bando tikinti, jog dabartinė vergija esanti tikroji laisvė ir nepriklausomo gyvenimo metai buvę vergijos metai.

Kaip šiandien Lietuvos vergija yra daug baisesnė už carų laikus, taip ir jos laisvės kova sunkesnė. Tačiau šioje laisvės kovoje šiandien mes esame jau ne vieni. Su mumis dėl laisvės kovoja šimtai milijonų bolševikų pavergtų žmonių.

Prieš 30 metų Lietuva iš didžiojo karo

griuviusių kėlėsi laisvam ir nepriklausomam gyvenimui. Niekas mūsų Tautai laisvės nepadovanojo. Ji mums iš dangaus nenukrito. Laisvi mes tapome ne dėl susidėjusių aplinkybių, kaip kas kartais ir drįsta tvirtinti. Mūsų Tauta sau laisvę pati iškovojė ir ją grindė savo kultūrinėmis vertybėmis.

Lietuva amžiais nebuvo kitų tautų vergė. Ji buvo laisva, ji buvo sukūrusi didžiulę valstybę, kuri daug svėrė ir lėmė to laiko Europos valstybiniam gyvenime. Ir 1918 metais, vasario 16 d. mūsų Tauta savo valstybę tik atstatė — atkūrė, bet neįkūrė, nes ji prieš amžius jau buvo įkurta.

Mūsų Tautoje visais amžiais ir laikais, buvo ypatingai gyvas laisvės troškimas.

Brangūs broliai ir sesės! Mes ir šiandien savo laisvės kovą laimėsime tik tuomet, jei savo kančioje ištvėrsime. Ar mūsų Tauta pakels savo sunkųjį kančių kryžių, ar ji nesuklups eidama Kalvarių keliu, ar ji neiškryps iš savo laisvės kelio ir nepasimes kryžkelėse?

Nors mūsų Tautos kelias ir vingiuotas, nors juomi bekeliaudama ir daug kryžkelių priėjo, nors tas kelias buvo skausmingas, tačiau mūsų Tauta niekad iš to kelio neiškrypo ir net nesidavė jėga iškreipti, nes jos kelias visuomet vedė į laisvę. Ir dabar, kiek ji savo kelyje nesutinka kančių bei painavų, bet išdidi ir su viltimi žygiuoja į laisvę.

Šiandien mes čia susirinkę, minim savo Tautos Gedulo Dieną, liūdni, susimąstę, susikaupę, nes žiaurusis rytų totalitarizmas tebeželsta Lietuvoje. Sovietų Sąjunga užgnaužė ne vien Lietuvos valstybės veikimą, bet dar tebeinaikina šimtus tukstanių mūsų brolių ir sesučių Tėvynėj bei ištemime.

Šiandien sutelkime savo mintis su giliu liūdesiu prie persekiojamų Tėvynės kaimuose, miestuose, miškuose, prie nekaltų aukų Urale, Sibire, Ledinuojo vandenyno tundrose, jų be vardžių kapinynų miestuose.

Šiandien brangūs broliai ir sesės, mes privalome gerai apmąstyti, ar reikiamai, ar visus žygius esame padarę savo laisvės kovai, ar mes viską esame atidavę, ko toji laisvės kova iš mūsų reikalauja? Tegul šiandien kiekvienas mūsų tai apmąsto ir jis įsitikins, kad dar daug kuo gali prisidėti prie savo Tėvynės Lietuvos laisvės kovos. Tiesa, šiandien toji kova dar ne ginklo kova, bet kad vyksta kova dėl Tautos laisvės visame lietuviškame pasaulyje, tai jaučia ir mato kiekvienas doras lietuvis patriotas.

Jūsų jau atlikti darbai įpareigoja ir įtempti jėgas ir suglausti eiles lemiamiesiems veiksniams. Mūsų daliai tenka ne tik politinė kova, bet ir tremtinį gelbėjimas atities Lietuvai.

Nuo šios dienos, brangūs broliai ir sesės lietuviai, pasijuskime viengenciais ir kits kitam padavę ranka, veikime, dirbkime bendrą Tautos laisvinimo darbą, saugokime savo tėvų kal-

bą ir tradicijas, kad atėjus laikui sugrąžintume į Tėvynę.

Demokratija jau kyla prieš tirono viešpatavimą. Mūsų laisvei atgauti būtinosios sąlygos ateis greičiau negu mes manome. Pataikavimų, nusileidimų ir derybų laikai, daryti bendrą žmonių labui jau baigėsi. Supratimas, kur yra tautų ir žmonių vergijos šaltinis, kur randasi karo kurstytojų židnis, visuotinai auga. Ryšiu su tuo stiprėja bei garsėja ir pasmerkimas Lietuvos aneksijos, kurios nepripažino nei Jungtinės Amerikos Vastybės, nei Didžioji Britanija su antraeilėmis valstybėmis bei mažosios tautos, kurių tarpe yra ir mūsų garbingasis demokratinis Urugvajus, mums visur ir visai padėdąs laisvės kovoj.

Nuo šios dienos mūsų jėgos turi būti jau gana paruoštos ir akcijon įjungtos. Įjungtos kiekvieno ir visų organizuotai. Visi ir kiekvienas turim jautrinti pasaulio sąžinę, surasti kovojančiai Lietuvai naujų draugų ir jos išplėsti laisvės ginėjū.

Demokratinė srovė veda tautas į santykiavimą, pagrystą teise ir teisingumu. Ji tautai yra vienintelė, kuri gražins ir Lietuvai laisvės dienas. Ji parves išblaškytus Tautos sūnus ir dukras į tėvų žemę. Demokratija sutriuškins komunizmui galvą!

Vardan Lietuvos, su nauju pasiryžimu, visi į teisingą kovą už pasaulio demokratiją, už laisvą nepriklausomą Lietuvą!

GEDULO DIENA ANGLIJOJE

Kaip visuomet, taip ir šiais metais visoje Anglijoje lietuviai paminėjo birželio 14 d. Prieš 8 metus lietuvių tauta pergyveno didelį ir baisų sukrėtimą. Rusiškasis bolševizmas, jau tuo laiku pradėjo masinį mūsų tautos naikinimą.

Mes tremtiniai pergyvenę tą boldsevizmo siautėjimą Lietuvoje, dar dabar girdim skausmingus vaikojuimus užkaltuose gyvulinuose vagonuose vežamųjų į Sibirą.

Taigi Gedulo Dieną Anglijos lietuviai minėjome su dideliu susikauptimu ir liūdėsia. Visur, kur tik yra susikoncentravę didesnės lietuvių grupės, buvo atliktos gedulingos pamaldos už rusų nužudytus ir kankinamus mūsų brolius bei seseris.

Tiek Sibire, tiek Vokietijoje ar kitoj pasaulio daly esančio lietuvių širdis ir akys krypta į vieną Dievą, nes pasaulio valdovų kalboms ir darbams jau negalima pasitikėti.

Mes Tave Dieve prašome: Suteik pasauliui taiką, gražink mūsų Tėvynei laisvę, leisk mums tremtiniais sugrįžti į mūsų mieląją tėvų žemę ir tenai amžinai išsėtis.

Tremties Aidai.

KANADOS LIETUVIAI

Atvykę į Kanadą lietuviai tremtiniai vis dar negalim visi pastoviai apsigyventi. Aš pats neseniai buvau Quebec provincijoje, o dabar rašau iš Ontorio provincijos miesto Sudbury. Tai ypatingai senas ir iš kasyklų besiverčiąs Kanados miestas. Jo apylinkėse kasama visų rūšių mineralai.

Ne taip senai čia gyveno per 300 lietuvių šeimynų. Bet beliko tik mažas likutis tų «herojškų» azijoto Stalino blaikių, kurios norėjo iš pamatų sugriauti pasaulį. Sakoma, kad kompanijos pabijoję jog galėję apgriauti ir jų įmones ir dėl šito raudonuosius didvyrius pasiuntusios saugion vieton.

Bet štai, šiais derlingais D. P. metais iš girių ir laukų, į šį miestą suplaukė gražus būrys naujų lietuviškų dipukų. Dabar, šitie dipukai begalėstingai griaua raudonasias pozicijas. Jie bastosi po miesta, negarbina rusų ir ginčijasi su sergančiais «raudonlige» lietuviškais stalincais. Mūsų dipukai, dar visai nesugedusios stengiasi pagydyti nuo «raudonligės». Raudonligė kaip žinote, tai yra tokia kišulikai rusiška liga su kuria nutarėm kovoti organizuotai.

Gegužės mėn. 16 d. š. m. sušaukėm steigimąjį susirinkimą ir įsteigėm Kanados Lietuvių Tarybos Sudburio Šyrių. Susirinkime dalyvavo ir senosios emigracijos lietuvių. Susirinkimas baigtas Tautos Himnui ir dideliu pasiryžimu dirbti Lietuvos laisvei.

B. u.

AUSTRALIJOS LIETUVIAI

Gegužės 14 d. š. m. su 175 kitais lietuvišiais tremtiniais atvykau į Australiją. Dabar jau yra virš 1000 ir vis dar atvyksta nauji lietuvių tremtinių transportai.

Visuomeninė lietuvių veikla Australijoje yra dar labai menka. Intelektualių jėgų čia nebestigtų, bet darbas trugdosi todėl, kad atvyks tantieji lietuviai yra išskaidomi, o senieji dėl savo mažo skaičiaus ir negalėjo didesnės veiklos išvystyti. Tačiau visgi jau judama, organizuojama ir galvojama išleisti laikraštį. Reikia tikėti, kad netolimoj ateity visokiariopa Australijos lietuvių veikla stiprės ir pagyvės.

Australijoje gyvenimo ir įsikūrimo sąlygos labai geros. Šalis nepaprastai turtinga. Valdoma Darbo Partijos. Tik visiems atvykstantiems DP žmonėms yra privalu 2 metai dirbti valdžios nurodytąjį darbą, bet atlygina taip pat kaip ir australiečiams darbininkams. Lietuviai tremtiniai daugiausia buvo paskirti dirbti fabrikuose ir mažiau miškuose bei kasyklose. Darbai nėra sunkūs ir pusėtinai apmokami, tik pra gyvenimo standartas yra labai aukštas. Bedarbių visai nėra ir visi žmonės išrodo švarūs, so tūs ir linksmi.

J. G.

Graži Paryžiaus Lietuvių Šventė

Sekant prancūzų tradiciją Paryžiaus lietuvių Motinos Dieną paminėjau vėliau negu kitų kraščių lietuviai. Paminėjimas tapo visos Paryžiaus lietuvių kolonijos švente.

Atidarydama minėjimą Šventės organizatorė p. O. Bačkienė išskėlė lietuvių motiną tarp kitko pareiškdamą: «Daug laimingesnės yra laisvųjų šalių motinos, nes jos gali laisvai pareikšti savo valią, gali formuoti jaunąją kartą savo žemėje, pagal savo šalies papročius, tradicijas, netrugdomos žiaurios okupanto rankos. Tuo tarpu lietuvių turi atlikti savo motinoms misiją beteisės, bedalės ar tremtinės sąlygomis.

Šiandieną daug kalbama apie rezistenciją ir rezistentus. Taigi šia proga tenka prisiminti pirmąją ir kukliausią mūsų tautos rezistentę motiną. Ar ne ji veda tą dvasios rezistenciją giliausia prasme, ar ne ji veda kovą visais frontais už jaunosios kartos fizinį, dvasinį — moralinį išsilikimą. Ne ginklu, bet savo motiniškos širdies subtiliausiais jausmais turi išugdyti savo vaikuose tautiniai, moraliniai tvirtą charakterį atlaikydama prieš mokyklos, aplinkos ir svetimųjų užmačius.

Ir kaip anais laikais mūsų motinos vargo mokykla išsaugojo mūsų tautos gyvybę, kalbą, papročius, religiją taip ir šiandieną tik motinos kančia ir jos gilūs pergyvenimai išaugins tautos didvyrius. Lengviau yra sūnui mirti, negu motinai jį palaiminti išleidžiant jį žutbūtinę kovą, ar dar daugiau — kaip matyti savo sūnaus lavoną niekinamą, svetimųjų spardomą

ir neturėti teisės prie jo prisitinti ir paskutiniu savo pabučiavimu išlieti visą motinos širdies skausmą.

Bet reikia tikėti, kad motinos širdis atlaikys ir išsaugos nepalaužtą tą gražiausią mūsų tautos žiedą — jaunimą, kuris yra esminis mūsų tautos laisvės laidas ir viltis.

Tad lenkiame galvas prieš tas mūsų kovojančias motinas tėvynėje, Sibire ar tremtyje ir gražiausius sveikinimus mūsų ir mūsų vaikų kaupiame joms savo širdyse.

Po to kalbėjo Lietuvos Seimo buv. vice-pirmininkė p. M. Galdickienė, kuri išsamioje pasikaitoje nušvietė lietuvių motinos reikšmę mūsų istorijos bėgyje ir jos pastangas išlaikyti per visus mūsų tautos sukrėtimus tauriasias lietuvių charakterio savybes. Ji ragino nesimesti lengvai į misrias vedybas, o kurti tik lietuviškas šeimas, vaikus auklėti lietuviškoje dvasioje. Ir tautai vertingiau ir pačiai šeimai laimingiau.

Be to, į susirinkusius prabilo Vykdomosios Tarybos Pirmininkas p. V. Sidzikauskas ir Amerikos Katalikų Organizacijos N. C. N. C. delegatas Prancūzijai p. J. B. McCloskey, kuris be nuosirdžių žodžių dar Paryžiaus lietuvių motinas apdovanojo dovanėlėmis.

Gražioje ir dieni pritaikytoje programoje pasirodė solistai, instrumentalistai, studentų oktetas ir mūsų mažieji vaikučiai su dainomis ir deklamacijomis. Programa nukėlė susirinkusiųjų mintis į Lietuvą kur kenčia ir vargsta daugelio mūsų brangios ir mielos motinos.

Visas minėjimas tapo gražia Paryžiaus lietuvių kolonijos lietuviškumo švente.

M. Kor.

Prancūzijos lietuvių tautinių šokių šokėjų grupė. Lietuvių šokių originalumas ir jų meniškas atlikimas ne tik šią grupę ypatingai išpopuliarino prancūzų tarpe, bet jos lietuviškasis darbas daug padeda ir Lietuvos reikalui.

PASKUTINĖS DIENOS LIETUVOJE

(1944 m. liepos mėn. pabaigoje)

Jau nuo pat ryto Kauno gatvės perpildytos minių. Laisvės Aleja užimta vokiečių, jų artilerijos ir visokių, viens prie kito prikabinų autovežimiu. Vokiečiai nebeteri benzino, todėl sukabina po kelis brezentais uždangstytus autovežimus ir skuba Vokietijos link. Vienos gatvės skersgatvyje staiga sustoja visas judėjimas. Dideliame susikimime girdis pikti keiksmai ir šūkavimai Pro nerūpestingai uždengtą brezentą, sunkvežimio viduje matosi baisiai išdžiūvę, išbalę ir mirtino išgascio pilni sužeistųjų vokiečių karių veidai, kurie pėsti jau nebegali pabėgti nuo rusų.

Visomis kitomis Kauno gatvėmis taip pat negalima praeiti. Jomis važiuoja nepasibaigiančios voros vežimų ir pėsčiųjų. Vežimai pakrauti ryšuliais ir ryšulėliais, moterimis, vaikais ir senais. Stipresnieji eina pėsti. Tai daugiausia Vilniaus krašto ir bendrai aukštaičiai ūkininkai, darbininkai, tarnautojai ir provincijos krautuvninkai. Jų veidai ypatingai rimti. Jie visi viską palikę bėga nuo raudonojo rusų maro, kuris neša Lietuvon mirtį, plėšimus, vergiją ir badą. Nors jų veiduose matosi skausmingas sielvartas, bet ryžtingos akys sako: «Palikau viską, ką per dvidešimt metų kruvinu prakaitu ir visokiais nedatekliais įsigijau, bet savo šeimos ir savęs, šiems raudoniesiems Maskvos šunims nepaliksiu. Užteko, kad per pirmąją okupaciją įtremė brolių su trimis mažais vaikais į Sibirą. Geriau trauksimės į Vakarų kultūrą negu liksime kruviname bolševikų barbarizme, sako tūlas ūkininkas.

Kelių gatvių susikirtime, prie vandens didelio krano pasirodė milžiniškas kermašius. Jūroje įvairių vežimų girdėjosi gyvulių maurojimai ir žmonių klegėsys. Jie su kibirais girdė savo gyvulius. Pagirdė, nei minutės negaišiodami varėsi pirmyn, vis tolyn ir tolyn.

Miestiečiai, kaip galėdami kimšosi į traukinius, o nebegavę juose vietos, metėsi prie Ne-

muno ir pagrobę mažus laivelius, kiti paskubomis susikėlę plaustus metė į juos būtiniausias daiktėlius ir Nemunu leidosi Jurbarko link. Važiuojant garlaiviu matėsi visas Nemuno paviršius nusėtas tokiais plaustais ir laiveliais. Dar toliau pavaziavus pradėjo matytis gausiai skenduolių, ypač mažų kūdykių lavonų, kurie Nemu no bangų išplauti tysojo krantų smiltyse. Klaidūs šturpulai krėtė visų kūną žiūrint į pamėlynavusius ir išpurtusius lavonus.

Nežiūrint visur buvusių didelių pavojų lietuviai bėgo nuo bolševikinio siaubo. Bėgo upėmis, keliais ir laukais, kad tik nepatektus į kruvinas rusų rankas. Bėgo palikę viską, nors gerai žinojo, jog griuvančioji Vokietijos niekas jų nelaukia ir jog patys vokiečiai yra buvę labai žiaurūs savo okupacijos metu Lietuvoje.

Pagaliau pasiekiam vokiečių sieną ties Sudargu. Visi pasienio kaimai ir bažnytkaimiai perpildyti pabėgėliais. Sieną vokiečiai atidaro tik 2-3 val. į dieną. Minių minios pabėgėlių gyvena po atviru dangumi.

Toi girdisi smarkūs patrankų gaudimas ir vakarais gaisrų pašvaistės nušviečia tolimasias apylinkes, kur pasiliko gimtieji namai, širdžiai brangūs ir artimi žmonės. Visai pabėgėliai savo tarpe kalbasi žiūrėdami į gaisrų nušviestą Lietuvos padangę. Vieni sako, kad vokiečiai ne tik sulaukė rusus, bet juos smūsė ir varo atgal. Kiti pasakoja, kad jau į Prūsiją įėję anglai su amerikiečiais.

Tuo laiku bolševikų agentai sąmoningai paleidžia gandus, kad vokiečiai iš pabėgėlių viską atima. Vyrus išvaro kariuomenėn, moteris į fabrikus, o mažus vaikus į prieglaudą. Pabėgėlių panika bėga neišga. Greit paaiskėja komunistų norai ir visais keliais milžiniškos lietuvių minios patraukia Vokietijon.

Ir tik tam pilnai aiški Lietuvos tragedija, kas matė tas lietuvių milžiniškas kolonas, kurios palikę viską gelbėjo gyvybę ir bėgo į svetimą, nedrauginą šalį, kad tik nepatektus į žudančias raudonojo bandito rankas.

Jonas Pranskūnas.

Bolivija.

1944 m. liepos mėn. pabaigoje
Kauno gatvėse matyti vokiečių karių veidai, kurie pėsti jau nebegali pabėgti nuo rusų.

Lietuviai Tremtiniai Kanadoje

Traškančiuose Kanados miškuose, iš Vokietijos atvykę mūsų tremtiniai ker ta popieriui malkas.

Paveiksle matosi pirmuoju, tai mūsų žurnalo bendradarbis p. A. Bl - as.

PAVERGTOJE LIETUVOJE

oooooooooooooooooooooooooooo

LIETUVOS HIMNAS TIK PROPAGANDAI

Lietuvos Himnas rusų senai Lietuvoj uždraustas. Tai esan kontrevoliucinis dalykas ir lietuviai pagauti jį giedant tremiami į Sibirą. Bet dėl propagandos, kada rusai atėmė iš visų radijo ir foto aparatų bei rašomas mašinėles, tada įsakė Vilniaus radijo stočiai jį groti, kad suklaidintus tremtinius. Jį groti taip pat įsakyta visur kitur esantiems lietuviams komunistams, kad klaidintus lietuvius patriotus.

NAUJI «LIETUVIAI»

Vilniaus «Tiesa» skelbia, kad pastaruoju esą paskirti atsakingoms pareigoms šie «geriausi Lietuvus» liaudies sūnūs:

Andrejev — paruošų ministerijos įgaliotinis, Pisariov — ministrų tarybos pirmininko pavaduotojas (tikrasis Lietuvos valdovas), Salinin — Lietuvos TSR prokuroras, Sagadiev — Klaipėdos krašto prokuroras, Kožukov Lietuvos geležinkelių viršininkas, Čudajev — geležinkelių referentas, Trofimov — Lietuvos komunistų partijos sekretorius, Mamajev — žemės ūkio ministras, Seliviorstov — Lietuvos aero klubo viršininkas, Jegorov — Kauno pramonės viršininkas, Agarkov — Vilniaus švietimo viršininkas, Zaks — Alytaus apskrities kolchozų viršininkas, Chaja Grei — Utenos švietimo vedėja, Naidionov — Marijampolės teisėjas, Medviedev — Panevėžio ap. teisėjas.

Tokie dabar Lietuvoj «lietuviai».

GRUDU PYLIAVOS LIETUVOJE

Dar pasilkę ir turintieji po 8 ha žemės lietuvių ūkininkai, kaip sako «Tiesa» 18 nr. 4 m. privalo rusams tokias duokles:

Nuo 1 ha po 280 kilogramų grūdų, visų kokių turi pasėjęs. Po 250 kg. bulvių, 8 cent. pašaro ir pagal pievos plotą nuo 1 ha po 200 kg. šieno.

Nuo 1 karvės po 10 litrų pieno į savaitę, nuo vienos vištos po 4 kiaušinius į savaitę ir nuo 1 avies po 1 kg. vilnų į metus.

Piniginiai, 8 ha ūkininkas turi rusams su mokėti po 12.000 rublių į metus.

IR TOS JAU «SUTVARKĖ»

Valdžios įsakymu, visi kurie dar turėjo užsilikusią bičių privalėjo jas suvežti į artimuosius sovchozus. Taip pat kuliamas, linų minamas ir vilnų karsiamas mašinas. Visi, kurie turėjo prūdus su žuvimi yra apdėti mokesniu, po 800 rublių į metus.

RUSU UBAGU ANTPLUDIS LIETUVOJE

Esant vasaros laikui, išbadėjo, nuskarę ir dvokiančios rusų «bezprizornų» minios traukia per Lietuvą prašydamos išmaldų. Naktimis jie vagia laukus ir kas pakliuna. Patys rusai liepia juos šaudyti.

PATYS RUSAI SAKO

Maskvos radijo sako, kad Lietuvos miškuose dar veikia 40.000 partizanų.

«Didžiųjų» Nelaimės.

Trys «didieji» gužinėja nuo tų durų prie tų durų ir neranda durų. Ką dar vakar du «didieji» dalino veltui «didžiam» Juozapui, tai šiandieną, nei už maršališkus planus, nei už pinigų maišus «didysis» Juozapas nebeparduoda. Juozapas rietiasi pykčiu, notas rašo ir kitus «didžiuosius prašo» išieiti iš Berlyno, Graikijos, Korejos ir galvoja paprašyt iš jų namų.

Jau aštuoniolikti metai kaip viso pasaulio lietuviai mini Išeivių Dieną. Toks tradicinis minėjimas gimė tada, kai 1933 m. liepos 15 d. Darius ir Girėnas iš Naujorko išskrido į Lietuvą. Tuo savo drąsiu žygiu ir tragiška mirtimi jie ir sujungė mus visus išėjusius su Lietuva ir tuo būdu Dariaus - Girėno tragiškos mirties minėjimas yra virtęs Išeivių Diena, nes ir jie buvo tokie pat išėjusiai, kaip ir mes.

Taigi, minėdami Išeivių Dieną šiomet, kada mūsų Tėvynė yra paversta ir žiauriai naikinama, pasižadėkime būti tikrais lietuviais ir sukalbameis žmonėmis. Tepranyksta iš mūsų visų tarpo nesutarimai, ginčai ir pavydai. Savo darbas ir lietuvišku pavyzdžiu įrodykim, jog esame verti mūsų didžiųjų išėjusių Dariaus ir Girėno aukos Lietuvai ir vykdykime jų mums paliktą testamentą, kuris taip skamba:

— Mes skrisime į Lietuvą!

Lietuvių tauta laukia iš savo sūnų ir drąsesnių žygių. Būtinai reikia ir jos sūnams prisidėti prie bendrojo darbo — tirti dar mažai žinomas Žemių Atlanto vandenyno oro sroves, o taip pat naujai išrastas navigacijos būdus ir priemones pritaikyti kasdieniniams reikalams. Mes, gyvendami tokiais moderniais laikais, kada oras stengiamasi panaudoti žmonių reikalams, laikome savo pareiga tautos vardu tą darbą garbingai atlikti.

Jaunoji Lietuva! Tavo dvasios mes įkvėpti, stengiamės tą pasirinktą užduotį įvykdyti. Mūsų pasisekimas tegul sustiprina Tavo dvasią ir pasitikėjimą savo jėgomis ir gabumais. Bet, jei Neptūnas ar galingasis audrų Perkūnas ir mums bus rūstus — pastos mums kelią į Jaunąją Lietuvą ir pašauktų «Lituanica» pas save, — tada Tu, Jaunoji Lietuva, turėsi iš naujo ryžtis, aukotis ir pasiręgti naujam žygiui, kad audringųjų vandenynų dievai būtų patenkinti Tavo pastangomis, pasiryžimu ir nekviesių Tavęs į Didįjį Teismą.

«Lituanicos» laimėjimas tegu sustiprina jaunųjų Lietuvos sūnų dvasią ir įkvėpia juos naujiems žygiams.

«Lituanicos» pralaimėjimas nugrįždamas į Atlanto vandenyno gelmes tegu auklėja jaunų lietuvių atkaklumą ir ryžtingumą, kad Sparnuotas Lietuvis būtinai įveiktų klatingąjį Atlantą Tėvynės Lietuvos garbei!

Tad ši savo skridimą skiriame ir aukojame Tau Jaunoji Lietuva! Tą didįjį bandymą pradėsime, tikėdamiesi Dangaus palaimos!

Lakūnai:

Darius — Girėnas.

Taigi šiuo tragingu mūsų Tautai momentu, mūsų Tautos didvyrių žygis tebūna mums vicingu kovos žygiu už mūsų Tautos laisvę.

Š. m. birželio mėn. 21 d. įvykusio lietuvių trumpinių vaikų nauda kino seanso proga šiuomi nuoširdžiai dėkojame ponams P. A. Zukeliams už maloniai visai veltui suteiktą salioną su visais aparatais, žviesa ir patarnavimu, už paripinimą dviejų nemokamų filmų ir išspausdinimą savo lėšomis bilietų; p. J. Gilyvydžiui už paskolinimą be jokio atlyginimo lietuviškų filmų; panelei A. Dorelytei už nupaisymą gražaus plakato; U. L. Kultūros Draugijai už išspausdinimą ir platinimą propagandos lapelių bei bilietų.

Tai pat dėkojame visoms narėms bilietus platinant uoliai pasidarbusioms: pp. A. Zukelienei, kuri ypatingai daug bilietų išplatino, Sveičiulenei, Grigaitei, Cieslinskienei, Miniauskieni, Jarmalavičienei, Vilkienei, Stendelienei, Liadžiuvienei, Dorelytei, Mockevičiutei, Guščūnaitei, Godienei, Jusienei, Kerševičienei, Brazienei, Zupkienei, Kerpiškieni, Grišionienei, Grakauskienei, Miklovienei bei ponams Sveičiu liuf' ir Evovluckui.

Pajamų gauta \$ 198.00. Atskaiciūs išlaidas, kurias sudarė \$ 21.75 mokesčių nuo bilietų, gryno pelno pasiliko \$ 176.25, kurie visi paskirti vargstantiems Europoje lietuvių tremtinių vaikams susilpti. Jų tai vardu visiems pasidarbusiems bei gausiems dalyviams dėkojame.

Urugvajaus Lietuvaičių Tremtinių Vaikams
Globoti Draugijos Valdyba.

URUGVAJAUS LIETUVIAMS.

Tikiuosi, kad jūs mane gerai pažįstate, gyvenau jūsų tarpe 18 mėnesių. Tokiu būdu, galvoju, kad malonėsite pranešti man tą lietuvių adresus, kurių aš čia paieškau:

1. Pivilo Sejono, gyv. Montevideo.
2. Juozo Bačkaicio, gyv. Urugvajuje.
3. Juozo Ramono, gyv. Montevideo.
4. J. Klevinsko.
5. Juozas Kapočius, gyvenęs Urugvajuje, dabar yra Vokietijoje ir nori susirašyti su jį pažinėjusiais asmenimis.

6. Vaitiekus Tamosišūnas, buvęs komunistų laikraščio «Garsas» redaktorius, už komunistinę veikimą iš Brazilijos, šiandien yra Vokietijoje, pabėgęs nuo bolševikų.

Visi čia saminėti, per mane nori susirašyti savuosius arba susirašinėti su jais. Dėl informacijų ir adresų prašau į maną kreiptis:

Vladas Veselauskas.
Calle Aconcgaua 520

Banfield
Buenos Aires
Rep. Argentin.

Pranys Alšėnas

VIZIJA

(Specialiai «Laisvajai Lietuvai»)

Tyliai šiurena pavasario vėjelis, atklysdamas iš rytų... Jis lenkia sužaliavusias medžių šakeles ir šnabžda paslaptingai gražią pasaką. Jis primena man jaunystę, primena gimtąjį kraštą, čiurlenančias Tėviškės upes ir upelius, gražius, gražučius kalnelius ir klonius, kurie pasilikę ten... Ir daug, o daug gražaus...

Kalbuosi aš su tuo maloniu svečiu — pavasario vėju. Mano lūpos šnabžda jam tartum padėkos žodžius. Žodžius, kurie jam skirti, kai po atlyginimas, už malonius ir žavius prisiminimus...

Bet... ir kas tai? Švelniame vėjelio šiuriniame nugirstu paslaptingu garsu... Jie atklysta iš ten... iš brangios Tėvynės krypties... Jie susilieja į vieną ir šurpią melodiją. Čia girdžiu kaskieno vaitojimą, aimanas ir sunkius atodūsius... Ach, ir iš kur tai? Pagaliau, susimastau ir palinkstu prie žemės. Žemeje taipgi kartum girdžiu kaskieno sunkius žingsnius ir ginklą žvangejimą...

Yr vis dėlto - neteko man ilgai galvoti apie šią viziją, kuri atklydo pas mane. Supratau, kad girdžiu vaitojimą ir aimanas savos tevyinės, tevyinės kuriuoje šiuo metu siaučia žiaurus okupantai ir kala ją prie kryžiaus... Girdžiu aimanas savų sesu sesučių, savųjų brolių, tėvų ir artimųjų. Sunkių žingsnių atgarsis ir ginklą žvangejimai - taip pat priklauso tik jiems, mat tėvų žemės teriojoms...

Ach, kokiai tai vis dėlto šurpi drama žaurioj gamitos aplinkumoj...

Tokių vizijų, tikui, turėjo ir turės visi tie, kurie tik neteko tevyinės. Bet - netekti tevyinės, taipgi tenka nevienodai.

Vieni - paliko Tėvynę iš seniau ir išklydo į pasaulį laimės ieškoti. Jie, dauguma, žinoma, tikėjosi grįžti gimtojon žemėn. Be to, jie gyvena dami ir svečioj šaly, juk žinojo, kad tevyinė laisva, niekieno neteriojama, netripinama svetimųjų ir joje ramiai gyvena likęs tėvas, motina, brojis ar sesuo... Juk buvo taip - to niekas neužgintys...

Deja, betgi šiuo metu - paklydo po pla-

Pranys Alšėnas.
šio straipsnio autorius.

tujų pasaulį mūsų broliai ir seserys ir kas svarbiausia, jie ne sava valia tai padare. Jie buvo išblokšti iš savosios žemės, atplesti, tartum toji žaliuojančio medžio šaka, ir nublokšti į svetimas pakeles, kad jie ten sudžiūtu, sunyktų...

Vieni iš jų atsidiūrė Rytuos, kiti vakaruos. Vieni iš jų nuklojo ir dar tebekloja savo kaulais šaltąsias Sibiro taigas, kiti, kęsdami didžiąją tevyinės ilgesio nostalgiją, vargsta Vakaruose, tremtyje...

Ir kada mūsų tautos kančioms galas bus? Ir už ką lemta mums tiek kančių pernešti, tiek kraujo ir ašarų pralieti?...

Į tai mes dažnai ieškome atsakymo, bet, deja, jo kitokio nerandame, kaip tik tokį: « Už tai, kad mylėjome savo gimtąjį kraštą, kad nenorejome pasidaryti okupantų vergais, nenorejome atsidėti žodžių, « Dievas » ir « Tėvynė ». O kada mūsų kančios baigsis - vienas Dievas težino... »

Taigi, tremtinio drauge ir tėra tik vizija...

Ach, toji vizija... »

Vokietija, 1948.

BOLSĖVIKINĖ « ZEMĖS REFORMA »
LIETUVOJE

Nauja Baudživos Rūšis.

Rašo: J. KARDELIS.
(iš « Lietuvių Žodžio » Nr. 24)

Pirmoji Sovietų Rusijos okupacija Lietuvoje 1940-1941 metais neparodė viso savo žiaurumo ir, pasak pačių bolsėvikų, buvo gana « respektinga ». Ji, matydama žmonių nuotaikas, palaiapsniui ėjo prie viškos okupacijos, kuriai būtų panaudoti šimtprocentiniai okupanto metodai ir žiaurumas. Todėl ir pirmosios okupacijos « žemės reforma » buvo taikoma daugiau prie Lietuvos žmonių daugumos nusistatymų ir nuotaikų. Žemės maksimumo norma buvo 30 ha ir net ligi 40 ha. Minimališkios parcelės buvo ne mažesnės kaip 8 ha. Tokios maždaug tada Lietuvoje vyravo nuomones ir nuotaikos, ypač įsigalėjusios po Klaipėdos nacių bylos ir atgavus Vilniaus kraštą. Ir okupantas, siekdamas laimėti daugiausia simpatijų mūsų ūkininkijos, kurios dauguma yra vidutiniai ir smulkūs žemės savininkai, bandė Lietuvos žmogui įtikti ir bent pradžioje sudaryti, kad ir apgaulingą, bet vis dėlto jo valios respekta. Suprantama, kad tuo išvirsiniu taikymusi siekta susidaryti sau pasitikėjimą, ir, tuo tautos valios autoritetu prisidengus, panaudoti jau visą savo okupadinį svorį, priemones ir metodus. Tą tikslą pirmosios okupacijos metu nebūvo priverstinės oficialios kolchozacijos, tebuvo įsteigti tikslai pavieniai kolchozai ir tikslai atsargiai ruošiami jai dirva.

Antroji Sovietų Rusijos okupaciją Lietuvon 1944 metais jau atėjo su visa savo sistema ir metodais. Lietuvoje dabar ji dar žiauresnė, negu pačios Rusijos gilumoje.

Antroji bolsėvikinė « žemės reforma » pra dėta jau visu okupanto bolsėvikiškumu. Parce lės ribotos 5 ha dydžiu. Iš tokių parcelių, ypač blogesnėse žemėse ir toliau nuo miestų ūkininkas ypač turįs didesnę šeimą, arba negalėdavo išgyventi arba sunkiai begalėjo verstis nepriklausomybės metais, o bolsėvikiško šeiminkavimo sąlygose, kada jis ir neturėdamas privalo valstybei tiekti nemokamai žemės ūkio produktus (oficialieji skatikai už juos negi galima laikyti atlyginimu), nėra nė mažiausių ūkininkavimo sąlygų. Todėl tokio dydžio žemės ūkių, tikrumoje - tikslai nuogy parcelių, sudarymas buvo aiškus žemės ūkio paruošimas kolchozacijai, kuri dabar jau paskelbta oficialiu dekretu ar įsaku.

(bus daugiau)

[SPEJIMAS LIETUVIAMS DEL
RUSU SKELBIAMOS
REGISTRACIJOS

Jėga okupavę Lietuvą ir kitas Baltijos valstybes, rusai jau 1940 metais skelbė mūsų valstybių piliečių registraciją, kuri nedavė rezultatų. Todėl dabar rusai vėl skelbia mūsų piliečių registraciją.

Pastaruoju laiku komunistinėje spaudoje, leidžiamoj lietuvių kalba, pasirodė Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Pasiuntinybės skelbimai, raginantys Lietuvos ir kitų Baltijos valstybių piliečius registruotis « kaip tarybiniai piliečiai ».

Ryšium su tuo Lietuvos Pasiuntinybė įspėja Lietuvos piliečius, kad jiems nėra jokio reikalo nei prievolės registruotis pas rusus, nes nei viena Amerikos valstybė nėra pripažinusi Sovietų Sąjungos įvykdyto smurto okupuojant mūsų Tėvynę.

Registravimasis pas rusus « kaip tarybiniai piliečiai » būtų lygus Lietuvos atsisąjėdėjimui. Taip « tarybiniais piliečiais », lietuviai priklausytų nuo rusų, turėtų mokėti jiems mokesčius, galėtų būti jėga gabenami Sovietų Sąjungon arba užsieny gyvenant galėtų būti verčiami tarnauti Sovietų Sąjungai ir t. p.

Neabejojame, kad joks sąmoningas lietuvis laisvu noru niekad pas rusus nesikreips registracijos reikalu.

LIETUVOS PASIUNTINYBĖ
URUGVAJUJE.

1948 m. liepos mėn.

ARBATELĖ.

Lietuvių Moterų Draugija Tremtinių Vaikams Selpti maloniai kviečia dalyvauti jos renjamajame Arbatėlėje, kuri įvyks « U. L. K. D js. » p a t a l p o s e, Rio de Janeiro 4001, Cerro, sekmadienį, rugsėjo mėn. 5 d. š. m. 4 val. p. p

URUGVAJAUS LIETUVIAI

VISUOMENĖS ZINIAI.

Pranešame, kad nuo šių metų Rugpjūčio mėn. 1 d. p. Petras Čiučelis, tiek Urugvajaus Liet. Kultūros Draugijos, tiek « L. L. » Redakcijoje nebedirba ir už jo tolimesni veikimą nei Draugija nei Redakcija neatsako.

U. L. K. Dr.—jos Valdyba.
« L. L. » Redakcija.

PRANESIMAS TĖVAMS.

Pranešame, kad Urug. Liet. Kultūros Draugijos Lietuvių Kalbos kursai veikia ne šeštadieniais, kaip buvo iki šiol, bet sekmadieniais nuo 9 val. ryto. Kursų vedėjas mokytojas p. Kazys Vilkas.

U. L. Kult. Dr.—jos Valdyba.

Rašytojas Kazys Čibiras - Verax.

VAIZGANTO PAMINĖJIMAS.

Penkiolikos metų Lietuvos didžiojo rašytojo Tumo - Vaižganto mirties sukakčiai paminėti rugpjūčio 22 d. Kultūros Draugijos salėje skaitys paskaitą rašytojas K. Čibiras « Verax. Deklamuos Ed. Grebliūnas.

PADĖKOS LAISKAS.

Jonas Mockevičius gavo iš Vokietijos Schweiningeno stovyklos nuo Antano Barnolio laiška, kuriame šis dėkoja už rubus gautus per Raudonąjį Kryžių išsiųstus Urugvajaus Lietuvačių Tremtinių Vaikams globoti Draugijos.

Šiuo įrodoma, kad mūsų patriotų moterų rūpesčiais ir darbais jau naudojasi mūsų vargantieji pabėgėliai.

Albina Zabaliauskaitė.

Jauna lietuvaitė, gražiai pasirodžiusi mūsų scenoje.

Lai spaudžia gruzinai ir maskoliai,

Bet mūsų jie niekad nepasmaugs,

NEVIRTO LIETUVA IKŠIOLAI,

DABAR JOS NIEKAS NEPARGIAUS.

Alfonso Bartasiuno

Lejlika ir metalų dirbtuvė,

Calle ZAPICAN 2789

Tel.: 23 7 48

Montevideo

PEINADOS — PERMANENTES

SPLENDID

c. Bogotá 3290. — Villa del Cerro

(Frente al colegio de Santa Clara)

— de —

JUANITA MALIAUKA

Entre Norte América e Inglaterra

DIPLOMUOTAS LIETUVIS SIUVEJAS

MOTIEJUS BOGIAUSKAS

Calle Francisco Tajés 1195 P. 2 Ap. 7

★

Siuvama visu rusiu, rubai, geriausiu mēdziagu ir pagal paskutiniu madu reikalavimus. — Savas pas sava, nes rasite garantuota darba ir ekonomiska kaina

TINTORERIA DEL PARQUE

— de —

CLEMENTE VIDZIUS

Calle LIBERTAD 2378

Visu rusiu rubu valymas ir dazymas.

Skrybeliu reformavimas.

Darbas paimamas is namu ir pristatoma i namus. Lietuviams nuolaidos.

Bodegas y Viñedos

de VALENTIN CARNE e HIJO

Vino Natural

REDENCION MELILLA

Tel.: 22 00 35

★

Visi lietuviai tik cia perka, nes duodama gera prekė, ekonominė kaina ir skubus bei mandagus patarnavimas.

ALBINO ZEBRAICIŲ

Bar — Billar

Calle INGLATERRA 1850. — Cerro

Ivairus vietos ir uzsienio gerimai.

Ekonominės kainos,

Rami ir lietuviu mėgiama vieta.

KAUNAS

PIENINE IR ALINE
ANDRIAUS ALEKNOS

★

Calle BOGOTA 4001 esq. Belgica
CERRO

Visuomet sviezi produktai, ekonomiskos kainos, skubus patarnavimas
Pasitikrinkit.

RESTAURANT Y PENSION

Gran Bretaña JOUZAS RAMONAS

Savininkas

Geriausia vieta lietuviams turistams atvaziuojantiems is Argentinos, Sveikas valgis. Svarios lovos pavieniam ir erdvus kambariai seimynoms.

JUAN CARLOS GOMEZ 1266

Teléfono: 8 39 05

Montevideo

PROVISION

VILNIUS

JONO ir ONOS

Scesnuleviciu.

Gerai Produktai. Pigios kainos.

Vietos ir uzsienio gariniai.

Calle VIZCAYA 4149

Villa del Cerro

Casa LIRA

1926 metais apdovanoata aukso medaliu
— Tarptautinėj Parodoj Lietuvoje. —
Visu rusiu pianu taisymas, sustyga-
vimas, nauju darymas ir pertvarkymas.
Lietuviams nuolaidos. Savininkas

ANTANAS DAMBRAUSKAS

☆

SAN JOSE 1015

Tel.: 8 36 33

foto arte
Esba

GRECIA 3432 - CERRO - Tel.: 22 10 54

Savininkas:

STASYS BARTNIKAITIS

Pr. Riboco ir Airzersteino

MENISKU ODOS ISDIRBINIU

Fabrikas

Calle RIO BRANCO 1102

☆

Visoki meniski odos isdirbiniai parduo-
dami urmu ir pavieniai. — Lietuviams
daromos specialės nuolaidos.

IMAN**ADOLFAS KAUSINIS**

Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turintis
Elektros Stoties Teises. Atlieka: Visus
elektros irengimus ir pataisymus
Lietuviams Dideles Nuolaidos

☆

Calle SAN JOSE 1088 — Tel.: 8 79 56

FUNDICION PRADO

Fundición de Bronce Mecánico
Aluminio y Herrajes en General.
Sección Mecánica y Estampados
Matrices de Todas Clases y
Para Toda Industria.

Eduardo Jusys

☆

MOLINOS DE RAFFO 473

Teléfono: 22 53 05

Montevideo

PETRAS J. JASINSKAS

Lietuvis Statybininkas

Calle JAPON 2084 — Cerro

Montevideo

☆

Lietuviams Nuolaidos.

PRADO STANEVICIAUS

KRAUTUVE - BARAS - PIENINE

Geros kės. Ekonomiskos kainos

☆

Calle GRECIA 4200. — Villa del Cerro

TINTORERIA Y SOMBRERIA

ANDES

— de —

ANTONIO YANKUS

ANDES 1257 — Tel.: 8 18 03

Moteru ir vyru rubu valymas — Visu
rusiu skrybeliu valmas ir reformas. -
Kostiumu ir paltu isvertimas. -
Lietuviams nuolaida.